

RESUM

CONVERSES A L'ESCOLA

RECORDANT VELLES SENSACIONS

Soc un de les mares que el dijous 14 de febrer, va assistir a la *reunió* de l'escola per comentar el DVD d'un mestre japonès.

Varem iniciar la *reunió* veient i parlant una mica del reportatge. Jo ja l'havia vist a casa i em va emocionar bastant, per això, si no heu tingut oportunitat de veure'l, demaneu-lo.

Després, la Carme, la Núria i el Xavi ens van proposar de fer una feina en equip. Jo pensava que era per fer a casa, però NO, la varem fer allà mateix. Ens va agafar a tots per sorpresa.

La feina tractava de reproduir una destal del paleolític amb el material que ens van donar. Per saber com l'havíem de fer, teníem un article del descobriment d'aquesta destal. Aquest en deia les mides i hi havia una foto de com era. Amb aquesta informació vam començar a treballar.

Mare meva! Hi havia molt material per escollir, i no sabíem per on començar. Si ens haguéssiu vist!, pesant, jugant, copiant, rient, passant nervis, prenen mides constantment, fins que finalment ho varem aconseguir i tots els grups ho aconseguirem fer.

Mentrestant, la Núria, ens anava fent fotos que en acabar les van projectar. Ens varem fer un tip de riure veien les cares que posàvem i com intentàvem que sortís aquella destal.

En resum, m'ho vaig passar molt bé, ja no recordava les sensacions que es tenen al treballar en equip. Allò més bo va ser quan vaig arribar a casa i em van preguntar com havia anat, jo senzillament els vaig dir **HE ESTAT JUGANT**.

Des d'aquestes línies us vull animar a assistir a la següent reunió.

Montse Cadafalch

EL MATERIAL

L'INTERPRETACIÓ

L'ARTICLE

MESUREM

EXPERIMENTEM

COOPEREM

ASSOLIM OBJECTIUS!

Ahir, dijous 14 de febrer, dia de Sant Valentí, un grup de mares (i un pare) varem reunir-nos amb la Carme, la Núria i el Xavi per passar una bona estona plegats. Primer, alguns van veure una pel·lícula sobre la peculiar manera d'ensenyar d'un mestre japonès i la seva relació amb la felicitat. Els que l'han vist, recomanen enèrgicament veure-la, així que si us interessa, poseu-vos a la cua.

Després, la sorpresa: la Carme ens va donar un article del diari on es parlava d'una troballa arqueològica feta a Altapuerca (Burgos). Es tractava d'una mena de destrat que ens van convidar a "esculpir" amb plastilina, globus, celo, cordes, cartolina, paper de diari, i fins i tot una pistola per injectar silicona! El cas és que més bé o més malament totes les parelles i *trios* de treball ens en vem sortir. Després de debatre (sense arribar a cap principi d'acord) a quin grup li va sortir més bé vam fer *petar la xerrada* (encara més!) i comentar aspectes educatius que a tots ens preocupen, com pot ser el civisme i l'educació dels nostres fills.

Permeteu-me, en aquest punt escriure una reflexió de Pablo Freire (1993), que els mestres van voler compartir amb tots nosaltres:

"Aprendemos, enseñamos, conocemos con nuestro cuerpo entero, con los sentimientos, con las emociones, con los deseos, con el miedo, con las dudas, con la pasión, y también con la razón crítica. Jamás solo con esta última"

Finalment, el Xavi tenia una altra sorpresa preparada i ens va donar per resoldre a casa, uns exercicis dels que surten al conegut "informe PISA" ...

La iniciativa va ser rebuda amb èxit tot i que algun pare es va queixar de que li donessin deures.

Lluïsa Quevedo